

Jumalanpalveluslähetys Karjasillan kirkosta alkaa.
Tervetuloa mukaan.

Karjasilta-Kaukovainio alueen
TOIMINTAKERTOMUS 2020

KARJASILLAN
seurakunta

Nimi Karjasilta-Kaukovainio aluetyö

Yksikkö Karjasillan seurakunta

Muutokset jäsenmäärässä Kirkkoon kuulumisprosentti alueella on vuoden 2019 lopussa 70%. Alueella asui 15964 henkeä. Heistä 11166 henkeä kuului kirkkoon.

1. Resurssit

1.1.1 Johtokunta/alueneuvosto kokoonpano

Varsinaiset jäsenet

Henna Karhumaa
Marja Miettunen, seurakuntaneuvoston edustaja, YKV:n jäsen
Tuomo Niemelä
Tiina Nokela
Antti Pöyry
Yrjö Vilhunen
Pekka Vuollo

Varajäsenet

Martti Hannula, YKV:n jäsen
Marja-Riitta Mikkola
Mika Pouke

Lisäksi läsnä- ja puheoikeudella

Eero Hyytinen, seurakuntaneuvoston edustaja, YKV:n jäsen
Leena Kuha, seurakuntaneuvoston edustaja, YKV:n jäsen
Eeva Pouke, seurakuntaneuvoston edustaja
Laura Ritola, seurakuntaneuvoston edustaja, YKV:n jäsen
Jorma Viitala, seurakuntaneuvoston edustaja

Alueneuvoston puheenjohtajana toimi Kimmo Kieksi ja sihteerinä kevätkaudella Pekka Mustakallio ja syyskaudella Maija Hyvönen. Toimintavuoden aikana alueneuvosto kokoontui virallisesti kolme kertaa ja jäsenkirje asiassa kaksi kertaa. Käsiteltäviä pykälä oli yhteensä 19.

1.1.2 Muut vastuunkantajat

Kirkkoväertien koordinaattorina toimi kesään 2020 saakka Eeva-Liisa Kokkonen ja syksyllä 2020 Maija Hyvönen. Karjasillan kirkon raamattupiirin vetäjinä toimivat Olavi Mäkelä ja Rauno Laitila. Kirkkokahveista ja teehekistä alueella on vastannut Karjasillan lähetyksryhmä, Pohjan Veikot partiolippukunta ja ProjectAfrica -ryhmä.

1.1.3 Työntekijät

Nina Alaraappana (lastenohjaaja kevät), Kaisa Anttio- Kylmänen (lastenohjaaja kevät), Marjukka Hamari (diakoniatyöntekijä), Jenni Honkanen (lastenohjaaja kevät), Maija Hyvönen (seurakuntapastori), Virpi Jokela (lastenohjaaja syys), Mari Jääskeläinen (lastenohjaaja), Kimmo Kieksi (aluekappalainen), Auli Kipinä (lastenohjaaja), Pekka Mustakallio (kappalainen), Olavi Mäkelä (kappalainen kevät), Kari Määttä (seurakuntamestari), Kristiina Sanaksenaho (seurakuntamestari), Juha Soranta (kanttori kesä), Emilia Soranta (kanttori kevät ja syys) ja Hanna Tokola (nuorisotyönhoaja).

2. Toiminta

- 1) **Jumalanpalveluselämä** on alueellista ydintoimintaa siinä mielessä, että se ei ole erillinen työmuotonsa vaan olennainen osa kristillisen kirkon olemusta, joka kokoaa eri-ikäistä ja eri elämäntilanteissa olevia ihmisiä yhteen.

Seurakunnan luonteeseen kuuluu yhteen tuleminen. Tämä toteutuu erityisesti pääsiäisen ja joulun aikoina. Silloin seurakunnissa pidetään vuoden suurimpia tilaisuuksia. Vuoden aika toteutui monin tavoin toisin kuin koskaan aikaisemmin pandemian johdosta. Pääsiäisen ja joulunajan jumalanpalvelukset ja musiikkitilaisuudet sekä osa alueellisista päätapahtumista järjestettiin virtuaalisesti ilman läsnä olevaa seurakuntaa.

Alkuvuodesta ennen rajoituksia jumalanpalveluksiin osallistui keskimäärin 120 henkeä, suurimpina rippikoulusunnuntai keräsi 276 osanottajaa, YV-aloitus 162 osanottajaa, Muskarikirkko perheille 104 osanottajaa ja Partiomessu 129 osanottajaa.

Maaliskuussa jumalanpalvelukset järjestettiin sanajumalanpalveluksina ilman läsnä olevaa seurakuntakuntaa Virtuaalikirkon ja Nettiradion välityksellä. Samalla torstain viikkomessut muutettiin hartauksiksi ja siirrettiin Nettiradion puolelle. Perinteinen Marianpäivän perhetapahtuma välitettiin Virtuaalikirkon kautta ja se keräsi 1746 katselijaa. Verkon kautta välitettäviä jumalanpalveluksia pidettiin aina kesäkuun alkuun saakka.

Kesäkuusta joulukuun alkuun seurakunnalla oli jälleen mahdollisuus osallistua messuihin paikan päällä, mutta osallistujien määrää oli rajoitettu. Syksyllä suurimpia alueellisia pyhiä olivat syyskuussa Kansanlaulukirkko, joka keräsi paikan päälle ja virtuaalisesti yhteensä 1520 osanottajaa. Ensimmäisestä adventtisunnuntaista saakka jumalanpalvelukset siirrettiin jälleen verkkokirkkoon.

- 2) **Seurakunta elää ja palvelee seurakuntalaisia elämän eri osa-alueilla.** Kohtaamisia seurakuntalaisten kanssa tapahtuu arkisin monissa kuoroissa, kerhoissa, piireissä, tilaisuuksissa sekä vierailuissa kodeissa, kouluissa, päiväkodeissa, asukastuvalla, työpaikoilla ja laitoksissa. Vuosi oli toimintojen vuoksi poikkeuksellinen pandemian vuoksi. Keväällä rajoitustoimet sulki kaikki seurakunnan kokoavan toiminnan maaliskuun alkupuolelta loppukevääksi ja syyskaudella joulukuuksi.

Vuosi haastoi monella tavalla seurakuntaa muutoksiin ihmisten tavoittamiseksi ja kohtaamiseksi. Monia tilaisuuksia järjestettiin virtuaalisesti. Lisäksi toiminnassa korostui ihmisten kohtaaminen muun muassa puhelimitse.

2.1) Varhaiskasvatuksen puolella toimintaa lasten ja perheiden parissa toteutettiin virtuaalisesti esimerkiksi striimatuin tapahtumin sekä olemalla yhteydessä perheisiin mm. puuhapaketteja lähettämällä ja toteuttamalla verkkoon materiaalia perheiden ja päivähoiton saataville.

Perhekerho toimi torstaiaamuisin Karjasillan kirkolla yhdessä diakoniatyön aamupuuron kanssa sekä Kaukovainiolla Merikotkantien palvelutalossa. Perhekerhot kokosivat tasaisen määrän vakiokävijöitä.

Iltaperhekerho on sisällöltään samanlainen perhekerho kuin aamupäivälläkin kokoontuvat kerhot, mutta kerhot järjestetään ilta aikaan ja siellä on tarjolla iltapala. Karjasilta – Kaukovainio alueella kokoontui yksi iltaperhekerho, keväällä kerran kuukaudessa maaliskuun puoliväliin saakka, jolloin koronatilanteen vuoksi toiminta jäi tauolle. Syksyllä iltaperhekerho järjestettiin kerran kuukaudessa, muiden alueiden iltatoiminnan lisääntyä.

Karjasillan kirkolla toimi 3-5-vuotiaiden päiväkerhoryhmä, joka kokoontui maanantaisin, tiistaisin ja torstaisin. Päiväkerhon ohjelmaan kuului leikkiä, hartaus, askartelua, eväshetki, satutuokio ja laulu- ja musiikkituokio. Yhtenä päivänä viikossa kerholaiset ulkoilivat joko omalla pihalla tai lähipuistoissa.

Alkuvuodesta päiväkerhoryhmät vierailivat kaksi kertaa laulamassa Höyhtyän palvelukeskuksen Mummon kammarissa. Toiminta jatkui normaalisti marraskuun loppuun saakka. Kerhot jäivät tauolle koronatilanteen vuoksi. Syyskuusta 2020 lähtien järjestettiin parkkikerho, joka kokoontui kolme tuntia kerrallaan kolme kertaa viikossa. Parkkikerho tavoitti muutaman uskollisen kävijän ja joitakin satunnaisia kävijöitä.

Poikkeuksellinen vuosi on vaikuttanut suuresti päivähoitoyhteistyöhön, koska ulkopuolisia ei ole otettu vierailemaan päiväkoteihin. Olemme kuitenkin olleet yhteydessä päiväkoteihin poikkeusaikanakin puhelimitse ja sähköpostitse.

Karjasilta – Kaukovainio alueella järjestettiin Kirkkomuskaria, joka toimi keväällä kuudessa päiväkodissa. Kirkkomuskarissa pohjana on raamatunkertomus, jonka ympärille on koottu hengellisiä ja tavallisia lastenlauluja. Kirkkomuskareita pidettiin kevään aikana maaliskuun alkuun saakka, jolloin kaikki ryhmätoiminta lakkasi koronavirus tilanteen vuoksi. Poikkeustilanteen aikana päiväkoteihin oltiin yhteydessä sähköpostitse ja päiväkodeille ja lapsiperheille tehtiin räätälöityjä ohjelmia ja videoita kuten Verkkokirkkosta ja Pikkukirkkosta, jotka lähetettiin YouTuben kautta.

Syksyllä koronarajotteiden ollessa edelleen voimassa päiväkodit eivät ottaneet ulkopuolisia vierailijoita päiväkoteihin ja siksi kirkkomuskareita pidettiin Kaukovainiolla ja Karjasillalla puistoissa joka toinen viikko avoimena kaikille. Karjasillalla Sorsapuistossa oli väkeä vaihtelevasti, välillä isompikin muskarijoukko. Kaukovainion Haukkapuistossa kävi lisäksi kaksi esikouluryhmää osallistumassa kirkkomuskareihin.

Muuta yhteistyötä päiväkotien kanssa on ollut ystävänpäivän hetki Otonkylän päiväkodissa, joulupolku Mäntylä- Snellmannin päiväkodissa sekä virtuaalinen jouluhetki Hiirulaisenkujan päiväkodin kanssa. Lisäksi lastenohjaajat kävivät 9 päiväkodin portilla viemässä joulumuistamisen, joka oli joulukirja, - kortti sekä tekemisivinkkejä. Tämän toteutettiin korvaamaan pääsiäis-, kevät- ja joulukirkkohetket. joihin perinteisesti päiväkodit ovat osallistuneet.

2.2) Kouluikäisten ja nuorten osalta alueellinen toiminta on keskittynyt kouluyhteistyöhön, jota jatkettiin alueen koulujen kanssa keväällä abikahviloiden, päivänavausten ja oppitunti- ja kirkkovieailuiden muodossa. Kuitenkin hiihtoloman jälkeen iskeneen koronaepidemian myötä toiminta jouduttiin miettimään uudella tavalla mm. alueen kevätkirkot toteutettiin virtuaalisesti yhteistyössä koulujen kanssa.

Syksyllä alueen koulujen 7. ja 10 luokille pidettiin ryhmäytymispäiviä Lämsänjärven leirikeskuksessa sekä koulun tiloissa yhteistyössä koulujen ja nuorisotoimen kanssa. Myös Teuvo Pakkalan koululaisille järjestettiin teemapäiviä yhteistyössä Tuomiokirkko seurakunnan kanssa. Kaukovainion ja Lintulammen koulujen luokkia kävi kirkkovieailulla Karjasillalla. Koulupäivystystoiminta Pohjankartanon koululla jatkui aina torstaisin. Syksyllä tätä välituntitoimintaa tehtiin yhdessä Ragestop-hankkeen ja kaupungin nuorisotoimen työntekijöiden kanssa.

Alakouluikäisten kerhoja alueella aloitti syksyllä kolme. Alueelta osallistuttiin myös Kaukovainion koulun 50-vuotisjuhlaan sekä aluetyöryhmän toimintaan. Kuluneen vuoden aikana alueen kouluilla sattui myös kaksi kriisityötä vaatinutta tapausta, joiden tarpeeseen seurakunta pystyi vastaamaan hyvin.

2.3) Aikuisten kohdalla perinteisen kokoavan ja viikoittaisen toiminnan rinnalla korostuvat henkilökohtainen kohtaaminen arjessa sekä sellaiset koko seurakunnan yhteiset lyhytkestoiset toiminnot, jotka tarjoavat taitoja vastaavaa tekemistä sekä elämän eväitä erilaisiin tilanteisiin. Tällaisia ovat muun muassa aikuisriippikoulut, perhekerhot, rippikoulujen vanhempainillat, parisuhdeillat, parisuhteen kasvuryhmät, retriitit, sururyhmät, palveluryhmät, kuorot, musiikkiryhmät sekä erilaiset keskusteluryhmät ja -tilaisuudet. Tärkeitä ovat myös alueella pidettävät työpaikkahartaudet erityisesti joulunaikaan ja vierailut oppilaitoksissa ja asukastuvilla.

Näkyvänä muutoksena alueen toiminnassa on viimeisten vuosien aikana ollut viikoittaisen säännöllisen toiminnan vähentyminen. Toimintaa tehdään enemmän kausi-, projekti- ja tapah-tumaluonteisesti, jossa voidaan ottaa entistä paremmin huomioon sekä ihmisten elämässä, että ympäröivässä maailmassa tapahtuvat muutokset ja tilanteet.

Kuluneena vuonna 2020 pandemia vähensi entisestään säännöllistä viikkotoimintaa. Pandemi-an vuoksi monien ryhmien toiminta keskeytettiin maaliskuun puolivälissä. Uusia tapoja ihmisten kohtaamiseksi ja palvelemiseksi kehitettiin. Keskiöön nousi ennen kaikkea ihmisten auttaminen ja tukeminen rajoitusten aikana. Karjasillan kirkko oli sunnuntaisin avoinna henkilökohtaiselle hiljentymiselle sekä keskustelulle kirkon työntekijän kanssa. Osa ryhmistä kokoontui virtuaali-esteti netin välityksellä. Toimintaa aloitettiin varovaisesti syksyllä ja tietyt ryhmät kuten raamattu-piiri ja sururyhmä pystyttiin järjestämään.

Musiikkiryhmien toiminta keskeytettiin maaliskuun puolivälissä. Toiminta oli keskeytyneenä ko-ko kevätkauden lopun ja esimerkiksi suuri Matteus-passio -konsertti siirtyi kevätkaudelle 2021. Karjasillan seurakunnan kuorot ja musiikkiryhmät laitoivat liikkeelle koko kevätkauden kestävän YV-haasteen, johon osallistuivat kaikki Oulun seurakunnat. Haaste eteni ryhmältä toiselle, ete-nemisestä tiedotettiin Rauhan tervehdyksessä koko projektin ajan.

Syksyllä Karjasillan kirkkokuoro toimi koronarajoitusten puitteissa (turvavälit, maskit, pienemmät kokoonpanot). Lisävihkon virsien harjoittelua jatkettiin ja lisäksi kuoro jaettiin pienempiin laulu-yhtyeisiin. Karjasillan kirkkokuorolaiset aloittivat Virsikirjan lisävihkon kultaisen virsimerkin suo-rittamisprojektin. Viikoittain kuoroharjoituksen yhteydessä oli kaikille avoin virsilaulutuokio. Etä-kuoroharjoitukset eivät olleet mahdollisia kirkkokuorolaisten kanssa teknisten haasteiden vuok-si. Koronasulun aikana kanttori lähetti kuorolle viikoittain sähköpostia, ja teki muutaman uuden sovituksen ja niihin stemmanauhat, joita kuorolaiset saivat hyödyntää kotona harjoitellessaan. Kauden päätteeksi osa kuorolaisista suoritti kultaisen virsimerkin.

Kauneimmat joululaulut -tilaisuudet peruttiin, lukuun ottamatta 13.12. virtuaalisesti lähetettyä ti-laisuutta Karjasillan kirkosta. Pandemiatilanne vaikutti suuresti myös toimituksiin ja laitos- ja kouluvierailuihin. Peruuntumisia tuli paljon ja muun muassa toimitukset olivat väkimmäältään hyvin pieniä. Muistotilaisuuksiin ei osallistuttu pandemiasulun aikana ollenkaan.

Diakoniatyössä ei tehty uusia avauksia, vaan aiemmin tehtyä työtä ja verkostoyhteistyötä jatket-tiin. Pitkäjänteisen verkostoitumisen ja tunnettuuden merkitys on poikkeuksellisia aikoja elettä-essä korostunut helpottaen yhteistyötä ja toisaalta myös työn organisointia alueella apua ja tu-kea tarvitsevien asukkaiden auttamiseksi. Yhteydenpidolla alueen muiden toimijoiden kanssa on pyritty välttämään päällekkäisiä toimintoja. Toisaalta asiakkaita myös ohjautuu diakonian tu-en piiriin eri toimijoiden taholta.

Vaikka kotikäyntityö on rajoitusten takia ollut lähes koko vuoden tauolla, on asiakaskontaktien määrä noussut. Puhelimessa tehtävää työtä on ollut paljon. Asiakaskunnassa nuorten aikuisten määrä vaikuttaa olevan nousussa. Osittain tähän vaikuttanee sähköisen ajanvarauksen laajem-pi käyttöönnotto. Valtaosa avun hakijoista on kuitenkin edelleen työikäisiä, yhden hengen talou-dessa asuvia ihmisiä. Netin kautta varattavia aikoja on ollut tarjolla lähes viikoittain ja niiden va-rausaste on ollut korkea.

Taloudellisen avustamisen osalta Karjasilta-Kaukovainio-alue on edelleen seurakunnan alueista se, jossa avustamistarvetta on eniten ja viikoittaiset, keskitetyn ajanvarauksen kautta varattavat vastaanottoajat täyttävät pääsääntöisesti aina. Tarpeen mukaan asiakkaita voidaan myös ohjata toisten alueiden, etenkin nyt, kun vastaanotot hoidetaan etänä puhelimitse. Keskustelujen aiheina talousasiat ovat tilastojen valossa toisella sijalla yleisimmän kohtaamisen syyn ollessa erilaiset terveyteen ja sairauteen liittyvät asiat. Muita keskeisiä aiheita ovat ihmissuhdekysymykset ja yhä useammin kokonaisvaltainen elämänskysymysten pohdinta ja sielunhoito.

Kokoavaa toimintaa järjestettiin rajoitusten puitteissa turvallisuusohjeita noudattaen, koska tarve kokoontua yhteen kohtaamaan toisia ihmisiä on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi korostunut. Eläkeläiskerhon ohjauksivastuu siirtyi syyskauden ajaksi jälleen alueen diakoniatyöntekijälle diakoniatiiimin sisäisiin työnjakoihin liittyen. Kävijöitä kerhossa on keskimäärin 20, mikä on ollut samalla myös maksimimäärä, joka tiloihin on voitu riskit huomioiden turvavälein ottaa vastaan. Myös vapaaehtoistoimijoiden palvelupiiri kokoontui säännöllisesti, kävijöitä oli keskimäärin 10.

Torstain aamupuuroja järjestettiin vuoden aikana aina, kun se oli rajoitusten osalta mahdollista. Ruoka-avun ohella aamupuurot ovat monille kävijöille tärkeä sosiaalisen elämän kannalta ja luonteva paikka myös eri työntekijäryhmien ja seurakuntalaisten välisille kohtaamisille. Aamupuuroja on järjestetty alueella nyt kymmenen vuoden ajan.

3. Toiminnan arviointi

Koronapandemia on haastanut niin yksilöiden arkea, ihmisten hyvinvointia, uskonnollisuutta, moraalialueita kuin seurakunnan toimintaakin monin eri tavoin. Vaikutukset ilmenevät eri tavoin ihmisten elämässä, arjessa ja uskonnollisuudessa. Esiin ovat nousseet henkinen ja hengellinen hyvinvointi, seurakuntien ehtoolliskäytänteet koronakriisin aikana, myötätunnon mahdollisuudet ja ihmisten auttaminen sekä eettiset kysymykset.

Seurakunnan luonteeseen kuuluu yhteen tuleminen. Tämä yhteisöllisyyden kokeminen on joutunut koetukselle, kun perinteiset jumalanpalvelukset ja toimitukset on jouduttu järjestämään rajoitetusti. Kriisien hillintä edellyttää tunnetta siitä, että olemme samassa veneessä. Siksi muutoksen reiluuteen on kiinnitettävä erityistä huomiota. On tärkeää ottaa huomioon ihmisten erilaiset tilanteet ja varmistaa, että kaikille on tarjolla heille sopivia ratkaisuja eikä ketään jätetä jälkeen. On luotava näköala yhdessä selviämisestä. Toivo on keskeinen kompassi vaikeuksissa navigoidessa.

Pandemian ollessa kovimmillaan julkisessa keskustelussa korostui se, miten pandemia muuttaa kaiken ja minkälainen on pandemian jälkeinen maailma. Pandemian kaltaiset shokit kuitenkin harvoin muuttavat kaikkea kerralla. Tarpeemme inhimilliseen vuorovaikutukseen ja luonnonyhteyteen eivät vähene. Solidaarisuus, auttaminen ja hoiva ovat ominaisuuksia, jotka tekevät ihmisestä ihmisen. Vankat yhteiskunnalliset perusarvot, joita pidetään yleisesti kannatettavina, ei haluta muutettavan.

Seurakuntien vastaus koronapandemiaan on ollut kaikkialla maailmassa samanlainen: Jumalanpalvelukset ja hartaudet on viety nettiin. Pappien puhelinpäivystyksiä on lisätty. Seurakunnat auttavat niitä, joiden elämään eristäytyminen on tuonut vaikeuksia.

Jos ja kun pandemiolla on myös hyviä seurauksia ja haluamme säilyttää ne ja vaikutusten juurruttamiseen on panostettava tietoisesti ja pitkäjänteisesti, jotta pandemiolla ylipäätään olisi pitkän aikavälin vaikutuksia. Monet koronan pintaan nostamat kysymykset ovat kirkon edessä myös kriisin väistyttyä. Jonkin aikaa voimme vetäytyä kotiimme hiljentyneeseen, mutta ennen pitkää käy ilmeiseksi, että kristityt tarvitsevat toisiaan. Digiloikka voi vastata vain osaan ihmisten hengellisistä tarpeista.

Digitaalisten ratkaisujen rinnalle tarvitaan kuitenkin uudenlaisia tapoja olla yhdessä kuten ihmisten kokoontumisia ulkona ja pienissä ryhmissä. Tavoitteena on, että löydämme sellaisia tapoja melko pian, sillä osallisuuden kokeminen voi pelkässä nettijumalanpalveluksessa jäädä laimeaksi.

Seurakunnallisessa toiminnassa ovat pandemian seurauksena korostuneet erityisesti ihmisten kohtaamiset (keskusteluapu ja mahdollisuus pohtia elämänkysymyksiä). Kirkko on monella tavalla jalkautunut ja kaikki kirkon työntekijät ovat omalla paikallaan kohdanneet ihmisiä.

Digiloikan ja ihmisten tavoittamisen rinnalle virtuaalisesti on tullut esille myös fyysisen kirkkorakennuksen merkitys. Ihmiset kaipaavat kokemusta myös kirkkorakennuksesta. Ehtoollisen rinnalla kirkkotila ja kirkon merkitys hiljentymisen ja yhteen tulemisen paikkana on korostunut. Siksi kirkkoja tulisi avata entistä enemmän ihmisten henkilökohtaista hiljentymistä varten.